

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ БІЗНЕСУ І ПРАВА
КАФЕДРА ЕКОНОМІКИ, МЕНЕДЖМЕНТУ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ

**ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В МІЖНАРОДНОМУ
БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ**

Кваліфікаційна робота (проєкт)

на здобуття ступеня вищої освіти “магістр”

Виконала: студентка 291м групи
Спеціальності 073 Менеджмент
Освітньо-професійної програми
«Менеджмент»

Ліканова А.О.

Керівник:

к.е.н., доцентка Адвокатова Н.О.

Рецензент: директор ТОВ
“ВІНКОНЦЕПТПОСТАЧ”

Алісевич С.В.

Івано-Франківськ, 2024

ЗМІСТ

	22
ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ	
ПРОЄКТАМИ В МІЖНАРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	7
1.1. Теоретичні основи управління проєктами: поняття, принципи.....	7
1.2. Особливості управління проєктами в міжнародному контексті.....	11
1.3. Сучасні моделі та підходи до управління проєктами в міжнародному бізнесі.....	15
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ РИЗИКІВ ТА РЕСУРСІВ В МІЖНАРОДНИХ	
ПРОЄКТАХ.....	19
2.1. Оцінка ризиків у міжнародних проєктах.	19
2.2. Аналіз ресурсів в умовах міжнародного бізнесу.....	25
2.3. Аналіз ефективності управління в міжнародних проєктах	31
2.4. Оцінка змін та інновації в міжнародних проєктах	36
РОЗДІЛ 3. ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ	
ПРОЄКТАМИ В РАМКАХ ПРОГРАМИ HORIZON EUROPE.....	43
3.1. Застосування українських кейсів в Horizon Europe: ключові проєкти та досягнення.....	43
3.2. Подолання викликів та впровадження стратегії для Horizon Europe в Україні.....	47
3.3. Шляхи удосконалення управління проєктами в Horizon Europe.....	54
.....	54
ВИСНОВКИ.....	58
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	61

ВСТУП

Актуальність теми. У сучасному глобалізованому світі ефективно управління проектами в міжнародному бізнес-середовищі є важливим фактором, що визначає успіх організацій у досягненні стратегічних цілей. Міжнародні проекти часто стикаються з численними проблемами, такими як культурні відмінності, політична нестабільність і технологічні зміни. Перед обличчям таких труднощів здатність ефективно керувати проектами стає критично важливою для досягнення бажаних результатів. У цій кваліфікаційній роботі магістра розглядаються ключові аспекти управління проектами в міжнародному контексті, зокрема, планування, організація комунікацій, оптимізація ресурсів і використання сучасних технологій.

Дослідження зумовлені зростаючою потребою в ефективному управлінні міжнародними проектами в умовах глобалізації. Сучасний бізнес все частіше стикається з проблемами гармонізації різних культур, правових норм і економічних умов, що вимагає нових підходів і рішень в управлінні проектами. Дослідження присвячене аналізу сучасних методів управління проектами в міжнародному бізнесі, акцентуючи увагу на адаптивних і гнучких підходах, які дозволяють ефективно працювати в динамічному середовищі глобального ринку.

Зв'язок роботи з науковими програмами, планами, темами. Кваліфікаційна робота магістра виконувалась у відповідності до науково-дослідної теми «Стратегічне управління економічною діяльністю підприємств у контексті сталого розвитку» – номер державної реєстрації 0123U104063 (в її межах автором досліджено ефективно управління проектами міжнародному бізнес-середовищі).

Метою кваліфікаційної роботи на здобуття ступеня вищої освіти “магістр” є дослідити основні принципи та практичні підходи, які сприяють ефективному управлінню міжнародними проєктами, зокрема в українському контексті.

Завдання дослідження:

- Оцінити основні принципи управління проєктами.
- Аналізувати специфіку управління міжнародними проєктами.
- Визначити бар'єри для успішного виконання міжнародних проєктів, такі як культурні відмінності та нормативні розбіжності.
- Дослідити новітні підходи до управління проєктами в міжнародному бізнесі.
- Оцінити ризики та управління ресурсами в міжнародних проєктах.
- Виявити ризики, характерні для міжнародних проєктів, зокрема в умовах війни.
- Зробити пропозиції щодо удосконалення управління проєктами в Україні в контексті Horizon Europe.
- Оцінити роль українських університетів і дослідницьких установ в міжнародних проєктах.
- Розробити рекомендації щодо удосконалення існуючих методів управління для покращення інтеграції українських команд у європейські дослідницькі програми.
- Оцінити ефективність стратегій для зниження економічних і політичних ризиків при участі українських установ у Horizon Europe.

Об'єктом дослідження є теоретичні та практичні аспекти управління міжнародними проєктами.

Предметом дослідження є процеси управління та інструменти, засоби управління міжнародними проектами, що забезпечують ефективну їх реалізацію у бізнес-середовищі, з акцентом на оптимізацію ресурсів, управління ризиками, комунікацію та інноваційні технології.

Для досягнення поставленої мети використовувалися наступні **методи дослідження**: системного аналізу, порівняльного аналізу, експертних оцінок, графічні, табличний методи та кейс-стаді.

Інформаційною базою дослідження виступала вітчизняна та зарубіжна література із зазначеної тематики; діючі нормативно-правові акти, що регламентують процеси управління в умовах воєнного стану; наукові статті у періодичних виданнях.

Апробація результатів дослідження. Результати кваліфікаційної роботи магістра апробовані на Міжнародній науково-практичній конференції «Стратегічні пріоритети розвитку економіки, менеджменту, сфери обслуговування та права в умовах інтеграційних процесів» (м. Івано-Франківськ, 07-08 листопада 2024 р.).

Наукова новизна отриманих результатів полягає в розробці та адаптації нових підходів до управління міжнародними проектами, що сприяють їх успішній реалізації в умовах глобальних змін і війни. Вперше в контексті українських реалій запропоновано методи адаптації традиційних моделей управління до конкретних умов, таких як нестабільність, політичні та економічні ризики, а також наявність культурних та правових відмінностей у міжнародних проектах.

Практичне значення. Результати дослідження мають практичне значення для українських компаній, які реалізують міжнародні проекти, а також для університетів і наукових установ, які прагнуть покращити свою участь у міжнародних дослідницьких програмах, зокрема в Horizon Europe. Рекомендації щодо вдосконалення управління ризиками, оптимізації фінансових і людських ресурсів, а також адаптації до

конкретних умов війни можуть бути використані для досягнення більшої конкурентоспроможності на міжнародному рівні.

Структура кваліфікаційної роботи на здобуття ступеня вищої освіти “магістр”. Робота складається зі вступу, 3 розділів, висновків та списку використаних джерел. У роботі є в наявності 6 таблиць, 2 рисунків, 66 сторінок тексту.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В МІЖНАРОДНОМУ СЕРЕДОВИЩІ

1.1 . Теоретичні основи управління проєктами: поняття, принципи

Управління проєктами — це процес планування, організації та контролю за виконанням конкретних завдань або ініціатив для досягнення визначених цілей у встановлені терміни та в межах бюджету. Це включає координацію ресурсів, управління ризиками та забезпечення ефективної комунікації між членами команди для успішного завершення проєктів[31].

Ключові аспекти управління проєктами включають:

- Визначення цілей та обсягу проєкту;
- Створення та підтримку графіку проєкту;
- Ефективний розподіл ресурсів;
- Моніторинг прогресу та внесення необхідних коректив;
- Управління очікуваннями зацікавлених сторін;
- Забезпечення контролю якості протягом усього життєвого циклу проєкту.

У сучасному динамічному бізнес-середовищі ефективне управління проєктами стає все більш важливим для досягнення стратегічних цілей організацій. Професійні стандарти та методології часто базуються на принципах. У деяких професіях принципи служать законами або правилами і тому є обов'язковими до виконання. Принципи управління проєктами не є обов'язковими за своєю природою.

Вони покликані направляти поведінку людей, залучених до проєктів. Принципи є широкими, тому існує багато способів, якими окремі особи та організації можуть дотримуватись цих принципів. Принципи можуть, але не обов'язково, відображати моральні цінності. Кодекс етики стосується моралі. Кодекс етики для професії може бути прийнятий окремими особами або професією для встановлення очікувань щодо моральної поведінки. Кодекс етики та професійної поведінки *РМІ* базується на чотирьох цінностях, які були визначені як найбільш важливі для спільноти управління проєктами:

- Відповідальність;
- Повага;
- Справедливість;
- Чесність.

Головні принципи управління проєктами узгоджуються з цінностями, визначеними у Кодексі етики та професійної поведінки РМІ[28]. Вони не мають такої ж форми і не є повторенням, а скоріше принципи та Кодекс етики є взаємодоповнюючими. Принципи управління проєктами були визначені та розроблені шляхом залучення глобальної спільноти фахівців у галузі управління проєктами. Ці фахівці представляють різні галузі, культурні середовища, організації в різних ролях і мають досвід у різних типах проєктів. У результаті багатьох раундів зворотного зв'язку було виділено 12 принципів, які надають рекомендації для ефективного управління проєктами. Оскільки принципи управління проєктами надають орієнтири, ступінь їх застосування та спосіб реалізації залежать від контексту організації, проєкту, результатів, команди проєкту, зацікавлених сторін та інших факторів. Принципи внутрішньо узгоджені, тобто жоден принцип не суперечить іншому. Однак на практиці можуть виникати випадки, коли

принципи можуть частково перекриватися. Наприклад, рекомендації щодо навігації в умовах складності можуть містити інформацію, корисну для розпізнавання, оцінювання та реагування на взаємодії систем або оптимізації управління ризиками.

Принципи управління проектами також можуть мати точки перетину із загальними принципами управління. Наприклад, як у проектах, так і в бізнесі загалом основна увага приділяється наданню цінності. Методи можуть відрізнятися між проектами та операційною діяльністю, але основний принцип, пов'язаний із фокусуванням на цінності, може застосовуватись у обох випадках:

- Бути старанним, поважним і дбайливим управителем.
- Створювати колаборативне середовище для команди проекту.
- Ефективно взаємодіяти із зацікавленими сторонами.
- Фокусуватися на цінності.
- Розпізнавати, оцінювати та реагувати на взаємодію систем.
- Демонструвати лідерські якості.
- Адаптувати підхід залежно від контексту.
- Інтегрувати якість у процеси та результати.
- Оперувати в умовах складності.
- Оптимізувати реагування на ризики.
- Приймати гнучкість і стійкість.
- Здійснювати зміни для досягнення запланованого майбутнього стану.

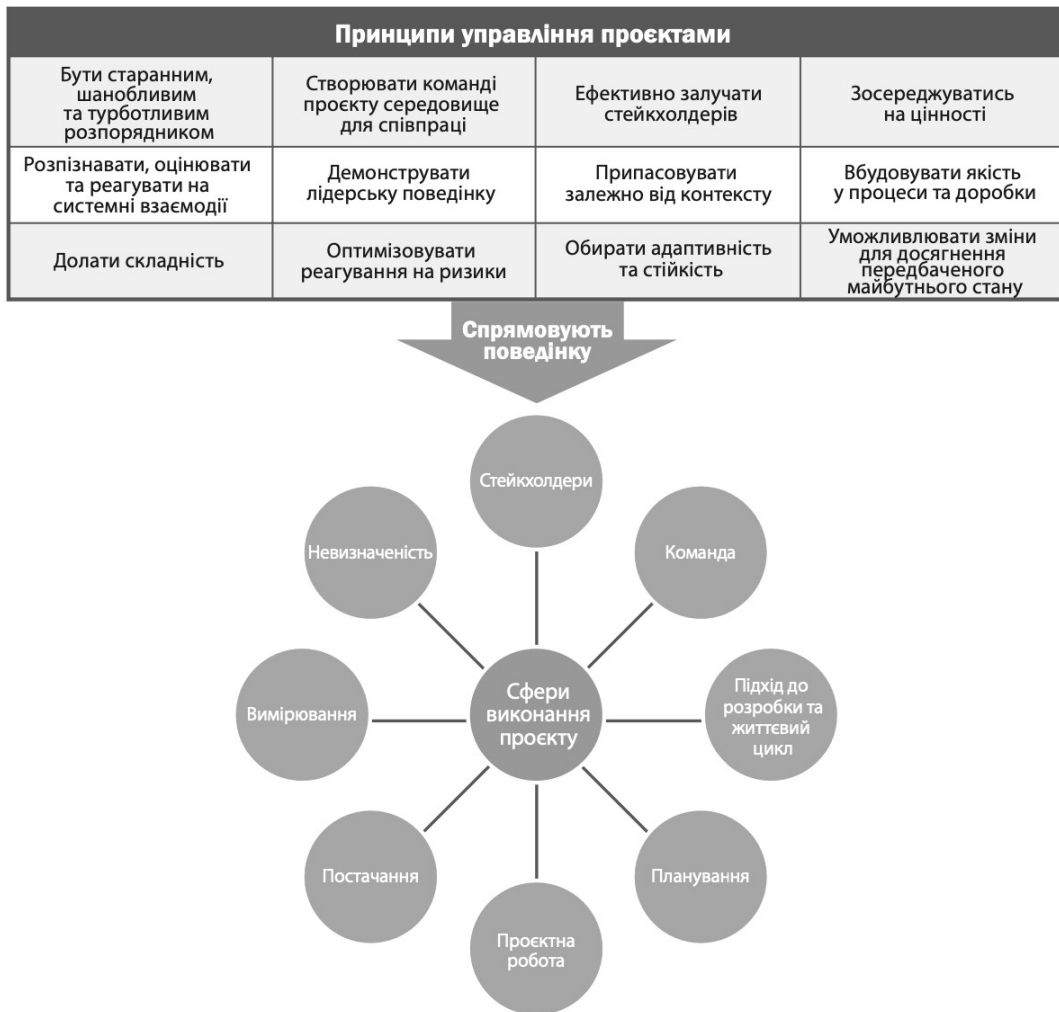

Рисунок 1.1 Взаємозв'язок між принципами управління проектами та сферами виконання проектів

*Джерело: складено автором на підставі [3]

Підсумовуючи, управління проектами базується на принципах, які забезпечують досягнення стратегічних цілей у межах встановлених ресурсів, часу та бюджету. Принципи, такі як фокусування на цінності, управління складністю, лідерство та адаптація до контексту, сприяють створенню ефективної команди та оптимізації процесів. Важливим є інтеграція етичних стандартів, що гарантує прозорість і відповідальність у реалізації проектів. Цей підхід дозволяє створити стійке середовище

для інновацій та успішного впровадження змін, які відповідають сучасним викликам міжнародного бізнесу.

1.2. Особливості управління проектами в міжнародному контексті

Управління проектами в міжнародному середовищі представляє проблеми, які виходять за рамки тих, що виникають у внутрішніх проектах. Відмінності в культурі, стилях спілкування, правових рамках, часових поясах та економічних умовах значно впливають на планування, виконання та контроль проєктів. Щоб ефективно керувати міжнародними проєктами, менеджери проєктів повинні адаптувати свої стратегії та підходи до вирішення цих проблем.

Культура відіграє важливу роль у формуванні ділової практики та міжособистісних стосунків, що безпосередньо впливає на управління міжнародними проєктами. Теорія культурних вимірів Хофстеда забезпечує основу для розуміння цих відмінностей. Хофстеде виділив шість вимірів культури — дистанція влади, індивідуалізм проти колективізму, маскуліність проти жіночності, уникнення невизначеності, довгострокова орієнтація та поблажливість проти стриманості — які впливають на те, як люди та команди поведуться в бізнесі[13].

Наприклад, у культурах із високою дистанцією влади, таких як багато країн Азії та Близького Сходу, прийняття рішень зазвичай централізоване, а ієрархічні зв'язки наголошуються. Навпаки, культури з низькою владною дистанцією, такі як скандинавські країни, заохочують більшу участь у прийнятті рішень. Розуміння цих відмінностей має вирішальне значення для керівників проєктів, оскільки вони впливають на динаміку команди, процеси прийняття рішень і спілкування в міжнародних командах.

Сім вимірів культури Тромпенаарса та Хемпдена-Тернера також підкреслюють важливість розуміння культурних відмінностей під час управління міжнародними проектами. Ці виміри включають універсалізм проти партикуляризму та досягнення проти приписування. Наприклад, в універсалістській культурі, такій як Сполучені Штати, правила та процедури часто суворо дотримуються, тоді як у партикуляристській культурі, такій як Китай, особисті стосунки можуть мати пріоритет над формальними правилами.

Ефективна комунікація є критично важливим аспектом управління проектами, і це стає ще більш складним у міжнародному контексті. Мовні бар'єри, різні стилі спілкування та різні інтерпретації невербальних сигналів можуть призвести до непорозумінь і затримок проекту. Згідно з дослідженням Біндера (2016) [5], питання комунікації є одними з найбільш часто цитованих питань у міжнародних проектах.

У міжнародних проектах члени команди можуть походити з різного культурного середовища, кожен із власними стилями спілкування. Наприклад, люди з низькоконтекстних культур, таких як Сполучені Штати чи Німеччина, схильні спілкуватися прямо та відкрито. Навпаки, культури з високим контекстом, такі як Японія чи Близький Схід, більше покладаються на невербальну комунікацію та неявні сигнали. Керівники проектів повинні знати про ці відмінності, щоб уникнути непорозумінь[14].

Крім того, різниця в часових поясах ускладнює спілкування в міжнародних проектах. Керівники проектів повинні координувати зустрічі та спілкування в кількох часових поясах, що може призвести до затримок і вплинути на продуктивність. Такі інструменти, як Slack, Microsoft Teams і програмне забезпечення для керування проектами, наприклад Asana або Jira, можуть допомогти полегшити асинхронне спілкування, але вони не усувають проблему повністю[2].

Кожна країна має власні законодавчі рамки, правила та стандарти, які впливають на ведення бізнесу та проєктів. Керуючи міжнародними проєктами, керівники проєктів повинні переконатися, що їхній проєкт відповідає місцевим законам приймаючої країни. Це може включати трудове законодавство, екологічні норми, податкові вимоги та права інтелектуальної власності.

Відмінності в договірному праві є основною проблемою в управлінні міжнародними проєктами. Наприклад, договір, який має юридичну силу в одній країні, може не мати обов'язкової сили в іншій. Як зазначає Тернер (2014), розуміння нюансів міжнародного договірного права має важливе значення для пом'якшення ризиків недотримання або договірних суперечок.

Крім того, нормативні вимоги можуть відрізнятися залежно від країни. Наприклад, країни Європейського Союзу мають суворі правила захисту даних відповідно до Загального регламенту захисту даних (GDPR), тоді як Сполучені Штати мають більш фрагментований підхід до законів про конфіденційність даних. Керівники проєктів повинні орієнтуватися в цьому нормативному середовищі, щоб переконатися, що їхні проєкти відповідають вимогам, що може зайняти багато часу та бути складним.

Таблиця 1.2

Ключові ризики в міжнародних проєктах та стратегії пом'якшення

Категорія ризику	Опис	Приклад	Стратегії пом'якшення
Правова відповідність	Різниця в місцевих законах, що впливає на дійсність контракту.	Спори щодо прав інтелектуальної власності в міжнародних угодах.	Проведення правових аудитів і консультації з місцевими експертами.
Виконання контракту	Різниця в застосовності контрактів між країнами.	Контракт, що не підлягає виконанню за місцевим законодавством.	Вибір нейтрального арбітражу або юрисдикційних положень.
Мовні бар'єри	Неправильне тлумачення умов	Помилки в перекладі, що	Використання сертифікованих

	контракту через переклад.	змінюють юридичний зміст.	перекладачів і перевірка юристами.
Культурні непорозуміння	Відмінності в очікуваннях щодо виконання контракту.	Неофіційні угоди, що суперечать формальним умовам.	Чітке визначення умов у письмових контрактах.

*Джерело: складено автором на підставі [28]

Управління зацікавленими сторонами стає складнішим у міжнародному контексті через різноманіття інтересів, очікувань і культурного середовища. Керівники проектів повинні взаємодіяти із зацікавленими сторонами в різних країнах, кожна з яких може мати різні очікування та визначення успіху проекту. Згідно з РМІ[28], ефективне залучення зацікавлених сторін є одним із основних принципів управління проектами, але це особливо складно в міжкультурному середовищі.

У міжнародних проектах зацікавленими сторонами можуть бути державні установи, місцеві громади, клієнти, постачальники та члени команди з різних країн. Кожна група може мати різні культурні цінності та очікування щодо результатів проекту. Наприклад, у деяких культурах побудова довгострокових стосунків і довіри є важливою перед початком будь-якої справи. Навпаки, інші культури можуть більше зосереджуватися на негайних результатах і показниках ефективності.

Керівники проекту повинні використовувати методи картографування та аналізу зацікавлених сторін, щоб визначити ключових зацікавлених сторін, зрозуміти їхні потреби та керувати їхніми очікуваннями протягом життєвого циклу проекту. Комунікаційні плани мають бути розроблені з урахуванням різних уподобань і стилів спілкування, гарантуючи, що всі зацікавлені сторони поінформовані та залучені.

1.3. Сучасні моделі та підходи до управління проєктами в міжнародному бізнесі

Управління проєктами в міжнародному бізнесі вимагає використання сучасних методологій, які дозволяють адаптуватися до динамічних умов глобального ринку, враховувати культурні відмінності та працювати з віддаленими командами. Сучасні моделі управління проєктами покликані підвищити гнучкість, прозорість та ефективність реалізації міжнародних проєктів.

Підхід до розробки — це засоби, які використовуються для створення та розвитку продукту, послуги або результату протягом життєвого циклу проєкту. Існують різні підходи до розвитку, і різні галузі можуть використовувати різні терміни для позначення підходів до розвитку. Три широко використовувані підходи: прогностний, гібридний і адаптивний.

Прогностний підхід корисний, коли вимоги до проєкту та продукту можна визначити, зібрати та проаналізувати на початку проєкту. Це також можна назвати підходом водоспаду. Цей підхід також можна використовувати, коли потрібні значні інвестиції та високий рівень ризику, що може вимагати частих переглядів, механізмів контролю змін і перепланування між фазами розробки. Обсяг, графік, вартість, вимоги до ресурсів і ризику можуть бути чітко визначені на початку життєвого циклу проєкту та є відносно стабільними. Такий підхід до розробки дозволяє проєктній групі зменшити невизначеність на ранніх стадіях проєкту та зробити більшу частину планування заздалегідь. Прогностні підходи можуть використовувати розробку підтвердження концепції для вивчення варіантів, але більшість проєктної роботи слідує планам, розробленим на початку проєкту. Багато разів проєкти, які використовують цей підхід, мають шаблони з попередніх подібних проєктів.

Адаптивні підходи корисні, коли вимоги піддаються високому рівню невизначеності та мінливості та можуть змінюватися протягом проєкту. Чітке бачення створюється на початку проєкту, а початкові відомі вимоги уточнюються, деталізуються, змінюються або замінюються на основі відгуків користувачів, навколишнього середовища або несподіваних подій. Адаптивні підходи використовують ітераційний і поступовий підхід. Однак, з іншого боку, в адаптивних методах ітерації зазвичай коротші, і продукт, швидше за все, розвиватиметься на основі відгуків зацікавлених сторін. Хоча гнучкість — це широке мислення, яке є ширшим, ніж рамки розвитку, гнучкі підходи можна вважати адаптивними. Деякі гнучкі підходи включають 1-2 тижневі ітерації з демонстрацією досягнень наприкінці кожної ітерації. Команда проєкту бере активну участь у плануванні кожної ітерації. Команда визначить обсяг, який вони можуть досягти, виходячи з пріоритетного відставання, оцінить необхідну роботу та працюватиме спільно протягом ітерації, щоб розробити обсяг.

Гібридний підхід до розвитку — це поєднання адаптивного та прогнозного підходів. Це означає, що використовуються деякі елементи прогнозного підходу, а деякі — адаптивного. Цей підхід до розробки корисний, коли існує невизначеність або ризик навколо вимог. Гібрид також корисний, коли результати можна розділити на модулі або коли є результати, які можуть розроблятися різними проєктними групами. Гібридний підхід є більш адаптивним, ніж прогнозний підхід, але меншим, ніж суто адаптивний підхід. Гібридні підходи часто використовують ітераційний або поетапний підхід до розробки. Ітеративний підхід корисний для уточнення вимог і вивчення різних варіантів. Ітеративний підхід може створити достатню кількість функцій, щоб вважатися прийнятними в остаточній ітерації. Поетапний підхід використовується для отримання результату протягом серії ітерацій.

Кожна ітерація додає функціональні можливості протягом попередньо визначеного періоду часу (вікно часу). Результат може вважатися завершеним лише після останньої ітерації[4].

Ключові підходи:

1. Ділова емпатія: розуміння бізнес-потреб і контексту.
2. Критичне мислення в цілому: зосередьтеся на більшій картині проєкту та його взаємодії з іншими елементами.
3. Складні припущення та ментальні моделі: Постійно оцінюйте існуючі припущення.
4. Залучення зовнішніх оглядів і порад: використання зовнішніх ресурсів для додаткового аналізу.
5. Використання інтегрованих методів, артефактів і практик: забезпечення спільного розуміння проєктної роботи.
6. Моделювання та сценарії: використання сценаріїв для прогнозування взаємодії динамічних систем.
7. Проактивне управління інтеграцією: допомога в досягненні бізнес-результатів шляхом належного управління інтеграцією систем і процесів.
8. Позитивні результати:
9. Раннє врахування невизначеності та ризику: дозволяє передбачити альтернативи та потенційні наслідки.
10. Можливість коригувати припущення та плани: забезпечує гнучкість протягом життєвого циклу проєкту.
11. Забезпечення інформації: постійне інформування, планування та виконання.
12. Чітка комунікація: прозоре інформування зацікавлених сторін про плани та прогрес.
13. Узгодження цілей проєкту: узгодження цілей проєкту з цілями організації-клієнта.

14. Гнучкість адаптації до потреб кінцевого користувача: здатність реагувати на мінливі вимоги.
15. Виявлення синергії між проєктами: визначення можливостей і загроз між проєктами.
16. Вибір найкращих показників ефективності: вплив на поведінку учасників проєкту.
17. Рішення на користь організації: орієнтація на довгострокові інтереси організації.
18. Більш повне визначення ризиків: надання більш інформованого аналізу ризиків.

Управління проєктами в міжнародному бізнесі потребує інтеграції різних підходів для досягнення максимальної гнучкості та ефективності.

РОЗДІЛ 2

АНАЛІЗ РИЗИКІВ ТА РЕСУРСІВ В МІЖНАРОДНИХ ПРОЄКТАХ

2.1 Оцінка ризиків у міжнародних проєктах

Управління ризиками в міжнародних проєктах є важливим елементом ефективного управління проєктами, портфелями та програмами. Через глобальний масштаб таких проєктів і взаємодію з різними культурами, регуляторним середовищем і зацікавленими сторонами міжнародні проєкти наражаються на різноманітні ризики, які необхідно своєчасно ідентифікувати, оцінювати та керувати ними.

Ключові кроки в оптимізації реагування на ризики:

- Ідентифікація ризиків: Першим кроком є визначення ідентифікованих загроз або можливостей, які можуть вплинути на проєкт. Це може включати аналіз внутрішніх і зовнішніх факторів, що впливають на проєкт, а також консультації з ключовими зацікавленими сторонами.
- Індикатор оцінки ризику: після визначення ризиків їх необхідно оцінити, щоб визначити їхню ймовірність і вплив. Це робиться для визначення пріоритетів для подальшої розробки стратегій реагування.
- Розробка стратегії реагування: для кожного ризику вибираються відповідні стратегії, які включають:
- Уникнення ризику: це змінює план проєкту таким чином, щоб уникнути ризику або мінімізувати його ймовірність.

- Зменшення ризику: вживаються заходи для зменшення ймовірності або впливу ризику, якщо його неможливо уникнути.
- Передача ризику: передача відповідальності за ризик іншій стороні, наприклад через умови страхування або контракту.
- Прийняття ризику: у деяких випадках ризик продовжує діяти, якщо його ймовірність або вплив низькі, але команда готова відреагувати на нього, якщо він виникне.
- Виявлення позитивних можливостей: Оптимізація ризиків також включає в себе здатність використовувати ризики (можливості). Це може включати такі стратегії, як:
  - Використання можливості: вжиття проактивних заходів для забезпечення використання можливості.
  - Покращення: пошук шляхів збільшення ймовірності або потенціалу впливу.
  - Моніторинг і контроль ризиків: регулярний перегляд і контроль ризиків дозволяє командам проекту відстежувати ефективність стратегії управління ризиками та коригувати її за необхідності.

Приклади застосування стратегії управління ризиками:

- Стратегія уникнення: якщо визначено, що ризик може призвести до значних втрат через труднощі з постачальником, можна вибрати іншого постачальника або змінити вимоги до продукції.
- Стратегія пом'якшення: у проекті, який залежить від погоди, може бути прийнято рішення додати буферний час, щоб компенсувати можливість затримок, пов'язаних із погодою.

Ключові фактори для успішної оптимізації ризиків:

- Командна робота: залучення всіх учасників проекту має важливе значення для того, щоб рішення приймалися колективно та ґрунтувалися на об'єктивній інформації.
- Прозорість: відкрите спілкування між усіма зацікавленими сторонами дозволяє ефективніше управляти ризиками.
- Гнучкість: управління ризиками вимагає гнучкості та бажання адаптувати стратегії до нових обставин.

Процес ідентифікації ризиків полягає у визначенні подій або умов, які можуть мати позитивний чи негативний вплив на цілі проекту. Для міжнародних проектів важливо враховувати такі типи ризиків:

1. Культурні ризики: вони виникають через культурні відмінності в підходах до управління проектами, прийняття рішень, спілкування та вирішення конфліктів. Нерозуміння культурних відмінностей може призвести до невірних оцінок і помилкових рішень.
2. Юридичні та регуляторні ризики: різні країни мають різні закони, правила та стандарти, які можуть вплинути на хід проекту. До таких ризиків належать податкові закони, екологічні норми, трудові стандарти та вимоги безпеки.
3. Економічні ризики: валютні курси, інфляція, безробіття та економічні кризи можуть вплинути на міжнародні проекти, особливо якщо проект має тривалу тривалість або великі фінансові інвестиції.
4. Політичні ризики: політична нестабільність, зміни в уряді, регулятивній політиці або міжнародні конфлікти можуть призвести до значних затримок або навіть зупинки проекту.
5. Ризики логістики та ланцюга постачання: міжнародні проекти часто залежать від складних ланцюгів постачання, які охоплюють кілька країн. Проблеми з логістикою або збої в постачанні можуть суттєво вплинути на терміни проекту.

Оцінка ризиків — це процес визначення ймовірності виникнення ризиків та їх потенційного впливу на проект[32]. Цей процес включає як якісні, так і кількісні методи аналізу ризику:

Якісна оцінка ризику: передбачає оцінку ймовірності виникнення ризику та його впливу на проект без використання кількісних показників. Це корисно для раннього виявлення ризиків та їх пріоритетності. У міжнародних проектах якісна оцінка допомагає визначити найбільш критичні ризики, пов'язані з культурними, політичними чи економічними умовами.

Кількісна оцінка ризику: використовує кількісні методи, такі як аналіз Монте-Карло, моделювання сценаріїв і оцінка впливу ризику на часові рамки або бюджет проекту. Це дає точнішу картину впливу кожного ризику на ключові параметри проекту. У міжнародному контексті кількісна оцінка може допомогти врахувати валютні ризики, коливання цін або політичні зміни.

Оцінка рівня ризиків проекту проводиться та актуалізується на нарадах і ризик-сесіях. Ризик-сесії або міжфункціональні наради проводяться за участі експертів із різних функціональних напрямків, що дозволяє в короткі строки отримати всебічну оцінку ризиків.

Кожен ризик пропонується оцінювати з точки зору ймовірності виникнення ризикової події та наслідків її реалізації для проекту. Для кожного виявленого ризику необхідно визначити ймовірність його виникнення у відсотковому вираженні та зафіксувати це значення у реєстрі ризиків.

Таблиця 2.1.

Критерії оцінки ймовірності ризику

Ймовірність реалізації ризику	Діапазон значень ймовірності	Характеристика
Дуже висока	91–100% – подія, найімовірніше, відбудеться	Вимагає негайного реагування.

Висока	61–90% – подія може відбутися	Потребує активного моніторингу.
Помірна	41–60% – є докази, достатні для припущення можливості події	Рекомендується підготовка до митигації.
Низька	11–40% – рідкісна подія, яка мала місце у практиці	Моніторинг раз на місяць.
Дуже низька	До 10% – подія може статися в виняткових випадках	Мінімальні ресурси для управління.

*Джерело: складено автором на підставі [32]

Таблиця 2.1.

Визначення рівня впливу ризику на проект*

Рівень впливу ризику	Наслідки у гривнях	Наслідки у місяцях простою
Високий	≥ 40 м л н г р н	≥ 4 м і с я ц і в
Середній	20–40 млн грн	2–4 місяці
Низький	< 20 млн грн	< 2 місяців

*Джерело: побудовано автором

Якщо один місяць простою веде до втрати чистого прибутку в розмірі 10 млн грн, то два місяці простою означатимуть втрату 20 млн грн.

Розрахуємо значення ризику згідно формули:

$$\text{Значення ризику} = \text{Грошові наслідки ризику(грн.)} * \text{Ймовірність виникнення(у частках)} \quad (2.1)$$

Втрати від реалізації ризику становлять 40 млн грн., ймовірність його реалізації – 5% (0,05). Таким чином:

Таблиця 2.1.

Визначення рівня впливу ризиків на проєкт

Рівень ризику	Значення ризику (грн)
Перший рівень	≥ 4 м л н г р н
Другий рівень	≥ 2 м л н г р н, < 4 м л н г р н
Третій рівень	≥ 1 м л н г р н, < 2 м л н г р н
Четвертий рівень	< 1 млн грн

*Джерело: розраховано автором на підставі даних з джерел [32]

Якщо за розрахунками значення ризику складає 2,000,000 грн (тобто втрати від ризику — 40 млн грн з ймовірністю 5%), то цей ризик потрапляє у другий рівень класифікації (від 2 до 4 млн грн). Це означає, що ризик має середній вплив на проєкт, і для його управління потрібен активний моніторинг. Рекомендується врахувати цей ризик при плануванні, оскільки його ймовірність реалізації і фінансові наслідки можуть суттєво вплинути на результат проєкту.

Для оцінки ефективності запропонованої методики застосовується показник економічного ефекту від управління ризиками, що дозволяє визначити, на скільки зменшується чистий дисконтований дохід (ЧДД) проєкту при реалізації всіх виявлених ризиків. Формула для розрахунку ЧДД з урахуванням ризиків:

$$\text{ЧДД}_1 = \Sigma \text{ДП} \times \alpha - \Sigma \text{Зр} \times \alpha - \Sigma \text{І} \times \alpha \quad (2.2)$$

де:

$\Sigma \text{ДП}$ — сумарний грошовий потік проєкту,

$\Sigma \text{Зр}$ — сума значень ризиків,

$\Sigma \text{І}$ — сума інвестиційних витрат,

α — коефіцієнт дисконтирования.

Для оцінки ефективності застосовується дисконтна ставка α , яка розраховується за формулою:

$$\alpha = \frac{1}{\left(1 + \frac{i}{100}\right)^t} \quad (2.3)$$

де:

i — дисконтна ставка,

t — кількість років.

Оптимізація реагування на ризики є важливою частиною управління проектом, яка дозволяє мінімізувати загрози проекту та максимізувати переваги можливостей. Впровадження ефективних стратегій управління ризиками підвищує шанси на успішне завершення проекту вчасно, в рамках бюджету та якості.

2.2 Аналіз ресурсів в умовах міжнародного бізнесу

У сучасній глобалізованій економіці управління проектами в міжнародному бізнесі представляє унікальний набір викликів і можливостей. Необхідність керувати проектами в різних часових поясах, культурах, нормативному середовищі та мовах вимагає структурованого та адаптивного підходу.

Формула для підрахунку вартості ресурсів у міжнародному бізнесі допомагає оцінити витрати на різні етапи проекту в різних країнах.

(2.4)

Цей підхід дозволяє визначити витрати на різні ресурси, які закупаються для реалізації проекту в міжнародних умовах.

Застосування формули дозволяє точно оцінити витрати на кожен етап проекту, зокрема при покупці сировини, матеріалів чи інших ресурсів з різних країн.

У міжнародному проекті з будівництва заводу компанія закуповує сталь, і якщо ціна за 1 тонну сталі становить 500 доларів США, а компанія купує 100 тонн, то розрахунок вартості виглядатиме так:

Цей розрахунок дає чітке уявлення про витрати на ресурс у рамках проекту, що дозволяє планувати бюджет і здійснювати ефективний фінансовий менеджмент у міжнародному бізнесі.

Ефективне управління інтеграцією має вирішальне значення в міжнародних проектах, де координація між кількома регіонами, кожен зі своїми цілями, культурою та методами роботи, є ключовою. У контексті глобального бізнесу управління інтеграцією передбачає не лише узгодження проектної діяльності з ширшими цілями організації, але й забезпечення врахування унікальних вимог і обмежень кожного регіону.

Глобальна координація : дуже важливий детальний статут проекту, який узгоджує глобальні та місцеві бізнес-цілі. Наприклад, європейська компанія, яка виходить на азіатський ринок, повинна переконатися, що її глобальні стандарти відповідають місцевій бізнес-практиці та правилам.

Управління очікуваннями зацікавлених сторін : у глобальних проектах зацікавлені сторони можуть мати різні очікування через культурні чи організаційні відмінності. Регулярні міжрегіональні зустрічі, використання інструментів співпраці та встановлення стандартизованих протоколів спілкування можуть забезпечити прозорість і послідовне узгодження цілей у всіх регіонах.

Управління обсягом міжнародних проектів представляє особливі проблеми, оскільки обсяг проекту повинен збалансувати глобальні цілі з місцевими потребами та обмеженнями [3]. Міжнародні проекти часто передбачають адаптацію продуктів або послуг до регіональних правил і очікувань ринку, вимагаючи чітко визначеного обсягу, який залишається гнучким для врахування регіональних відмінностей.

Глобальне збирання вимог: Ретельний процес збору вимог, який включає внесок від зацікавлених сторін у різних регіонах, має вирішальне значення. Це може включати семінари, опитування та фокус-групи з міжнародними учасниками, щоб забезпечити належне задоволення потреб конкретного регіону.

Управління змінами масштабу: у міжнародних проектах зміни обсягу проекту часто можуть відбуватися через зміну нормативного середовища або ринкових умов. Практичним рішенням є створення ради контролю за змінами (ККЗ), до складу якої входять представники від кожного регіону. Це забезпечує своєчасне прийняття рішень, зберігаючи узгодженість із глобальними та локальними цілями.

Управління часом є серйозною проблемою в міжнародних проектах через різницю в часових поясах, робочих годинах і національних святах.

Керування часовими поясами: керівники проектів повинні ретельно планувати графіки з урахуванням різниці в часових поясах. Такі інструменти, як діаграми Ганта, можуть допомогти візуалізувати глобальні часові рамки, забезпечуючи ефективну співпрацю команд у різних місцях, таких як Нью-Йорк, Токіо та Лондон.

Регіональні етапи: встановлення чітких етапів, узгоджених між регіонами, є важливим для відстеження прогресу. Ці глобальні етапи повинні враховувати регіональні часові рамки, гарантуючи, що кожна місцева команда розуміє свою роль у досягненні більших цілей проекту.

Управління витратами в міжнародних проектах передбачає роботу з кількома валютами, регіональними варіаціями вартості та різними податковими та нормативними умовами. Ефективне управління витратами гарантує, що проект залишається в рамках бюджету, незважаючи на складність роботи в глобальному середовищі.

Валютні та курсові ризики: коливання курсу валют можуть суттєво вплинути на вартість міжнародних проектів. Такі фінансові інструменти, як валютне хеджування, можуть допомогти зменшити ці ризики, забезпечуючи більш передбачуване бюджетування. Наприклад, американська компанія, яка працює над проектом у Європі, може застрахуватися від євро, щоб керувати мінливістю витрат.

Розподіл регіональних бюджетів: розробка регіональних бюджетів із дотриманням глобального фінансового контролю є практичним підходом до управління витратами. Залучення місцевих фінансових експертів гарантує, що регіональні структури витрат, податки та норми враховані належним чином.

Управління ризиками є ключовим аспектом управління міжнародними проектами, оскільки глобальні проекти піддаються широкому спектру ризиків, включаючи політичну нестабільність, коливання обмінних курсів, збої в ланцюзі поставок і культурні відмінності.

Аналіз політичних ризиків: у регіонах із нестабільною політичною ситуацією компанії повинні проводити ретельний аналіз політичних ризиків. Стратегії пом'якшення можуть включати придбання страхування від політичних ризиків (PRI) або диверсифікацію операцій для зменшення впливу на будь-який єдиний ринок.

Відповідність місцевим нормам: кожна країна має власні правові та нормативні вимоги, і їх недотримання може призвести до значних затримок проекту або фінансових санкцій. Практичним рішенням є

залучення місцевих юридичних експертів на початку проекту, щоб забезпечити повну відповідність регіональним законам, таким як Загальний регламент захисту даних (GDPR) у Європі.

Таблиця 2.2.

Види ризиків в міжнародних проектах

Категорія ризику	Опис	Приклад	Стратегії пом'якшення
Кібербезпека	Загрози від атак на основі ШІ та витоків даних	Збільшення кількості атак типу ransomware на 176% у 2023 році	Інвестувати в навчання з кібербезпеки, використовувати передові інструменти для виявлення загроз
Геополітичні ризики	Політична нестабільність, що впливає на виконання проектів	Нестабільність в Україні	Диверсифікація ланцюгів постачання, використання кількох стратегій постачання
Збої в ланцюгах постачання	Затримки через митні чи транспортні проблеми	Затримки в доставці матеріалів із Азії	Створення регіональних центрів постачання, покращення логістичної гнучкості
Зміни в регулюванні	Зміни в місцевих і міжнародних нормативних вимогах	Нові правила ESG, що впливають на глобальні компанії	Регулярні перевірки на відповідність, інвестиції в системи звітності
Залучення талантів	Проблеми з привабливістю і утриманням талановитих співробітників	Висока плинність кадрів і проблеми з залученням топ-талантів	Покращення компенсаційних пакетів, пропозиція варіантів дистанційної роботи

*Джерело: складено автором на підставі [3]

У міжнародному бізнесі ефективне управління ресурсами має важливе значення для успішного завершення проектів. Управління людськими, матеріальними та технологічними ресурсами в багатьох країнах передбачає навігацію щодо місцевої доступності, міркувань щодо вартості та нормативних обмежень.

Глобальне управління талантами: міжнародні проекти отримують переваги від різноманітного резерву талантів, але управління цим резервом вимагає ефективного спілкування та координації. Керівники проектів можуть використовувати хмарні платформи керування проектами, щоб призначати завдання та відстежувати прогрес у різних часових поясах. Наприклад, розробникам в Індії, менеджерам проектів у США та дизайнерам у Європі може знадобитися співпрацювати в реальному часі, незважаючи на те, що вони працюють у різних часових поясах.

Оптимізація матеріальних ресурсів: Управління ланцюгами постачання в міжнародних проектах вимагає ретельного логістичного планування. Компанії можуть створювати регіональні центри постачання, щоб зменшити ризик затримок, спричинених міжнародними доставками або митними проблемами. Ця стратегія гарантує, що матеріали будуть доступні тоді і де вони потрібні, оптимізуючи часові рамки проекту.

Ефективна комунікація є одним із найважливіших елементів управління міжнародними проектами.

Міжкультурна комунікація: команди проекту повинні бути навчені міжкультурній комунікації, щоб звести до мінімуму можливість неправильного спілкування. Наприклад, розуміння висококонтекстного спілкування в азійських культурах може допомогти західним командам адаптувати свої комунікаційні стратегії, покращуючи співпрацю та зменшуючи тертя.

Інструменти цифрового спілкування: використання стандартизованих засобів цифрового спілкування, таких як Slack, Microsoft Teams і Zoom, може сприяти чіткому спілкуванню в реальному часі в різних регіонах. Встановлення чітких протоколів зв'язку гарантує ефективний і своєчасний обмін критичними оновленнями, незважаючи на географічні та культурні відмінності[17].

Управління закупівлями стає значно складнішим у міжнародних проєктах через відмінності в правовій базі, практиці постачальників і логістичних проблемах.

Міжнародний вибір постачальника: у глобальних проєктах вибір постачальників передбачає оцінку їх здатності відповідати як глобальним, так і місцевим вимогам. Важливо розробити контракти, які визначають умови закупівель, беручи до уваги міжнародні правила, такі як ІНКОТЕРМС щодо транспортних і митних правил.

Управління ризиками постачальників: диверсифікація бази постачальників, щоб уникнути надмірної залежності від одного регіону, може допомогти пом'якшити ризики, пов'язані з політичною нестабільністю або перебоями в ланцюжках поставок. Наприклад, отримання матеріалів із кількох країн зменшує ризик затримок через геополітичні проблеми.

2.3 Аналіз ефективності управління в міжнародних проєктах

У сучасному глобальному бізнес-середовищі управління міжнародними проєктами представляє унікальні виклики та можливості, які вимагають структурованого та адаптивного підходу. Ефективне управління командою має вирішальне значення для успіху цих проєктів, оскільки воно безпосередньо впливає на співпрацю, спілкування та, зрештою, на досягнення цілей проєкту.

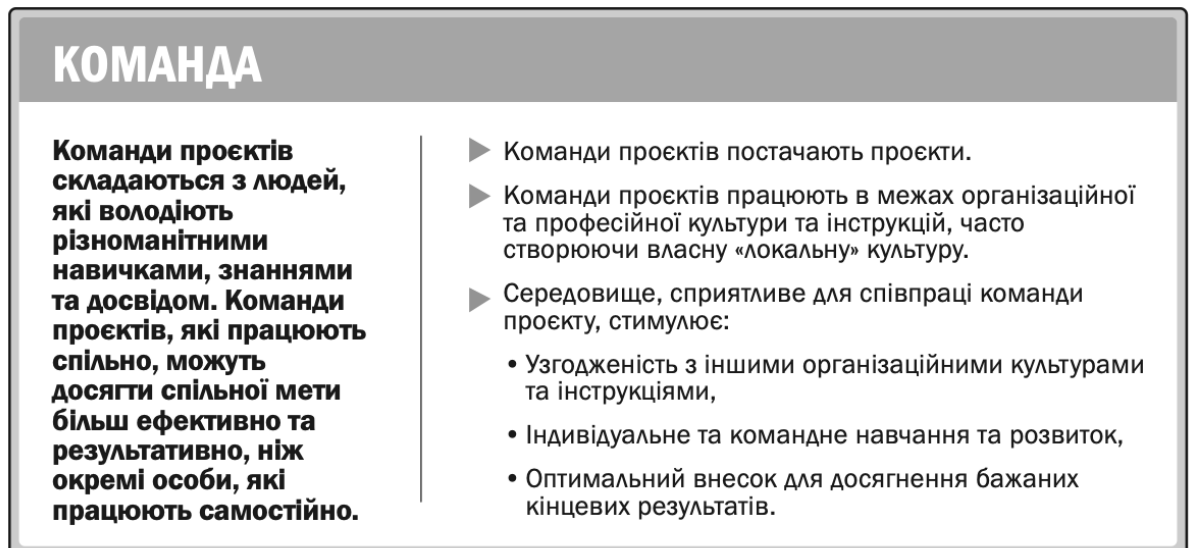

Рисунок 2.3 Команда проекту-середовище для праці

*Джерело: складено автором на підставі [31]

Однією з найважливіших міркувань під час управління міжнародними проектними командами є розуміння різноманітної динаміки, яка виникає внаслідок культурних відмінностей. Кожен член команди має своє власне культурне походження, яке впливає на їхній стиль спілкування, трудову етику та уподобання щодо співпраці. Наприклад, деякі культури можуть цінувати пряме спілкування, тоді як інші можуть надавати пріоритет непрямим методам, які підкреслюють гармонію та груповий консенсус. Щоб подолати ці виклики, керівники проектів повинні інвестувати в навчання культурної обізнаності. Цей тренінг може допомогти членам команди оцінити різні точки зору та покращити міжособистісні стосунки. Крім того, створення різноманітних команд шляхом змішування членів із різним культурним середовищем може призвести до інноваційних рішень і покращити можливості вирішення проблем[31].

Ефективна комунікація має вирішальне значення в міжнародних проектах, де члени команди часто знаходяться в різних часових поясах. Встановлення чітких каналів зв'язку може пом'якшити непорозуміння та

сприяти співпраці. Посібник РМВОК® наголошує на необхідності вибору відповідних засобів комунікації[31]. Наприклад, використання таких платформ, як Slack для швидкого оновлення та Zoom для детальних обговорень, може спростити співпрацю. Також важливо встановити регулярні інтервали зустрічей, щоб усі погоджувалися щодо цілей проекту. Щотижневі оновлення статусу можуть допомогти відстежувати прогрес і завчасно вирішувати проблеми[17].

Щоб оцінити ефективність управління в міжнародних проектах, важливо враховувати кілька ключових аспектів, які дозволяють точніше виміряти продуктивність команди, час виконання завдань, якість роботи та задоволеність клієнтів.

Продуктивність команди є одним із основних індикаторів ефективності управління. Цей показник дозволяє оцінити, скільки завдань команда може виконати за одиницю часу:

(2.5)

Крім того, використання асинхронних методів зв'язку, таких як електронна пошта та інструменти керування проектами, такі як Asana або Trello, може адаптувати різні часові пояси та години роботи. Ця гнучкість дозволяє членам команди робити внески, коли їм це зручно, гарантуючи, що ніхто не залишиться осторонь циклу.

Створення командного середовища для спільної роботи є життєво важливим для підвищення продуктивності та успіху проекту. Заходи з формування команди можуть бути особливо ефективними для подолання бар'єрів і зміцнення довіри між членами команди. Віртуальні командні вправи, такі як онлайн-ігри чи спільні семінари, можуть допомогти зміцнити міжособистісні стосунки та підняти моральний дух. Крім того, використання платформ для співпраці, таких як Miro, може сприяти

мозковому штурму, дозволяючи членам команди ділитися ідеями та розробляти стратегії проекту в реальному часі.

Системи визнання та винагороди також важливі для підтримки мотивації команди. Визнання індивідуальних і командних досягнень може значно підняти моральний дух. Впровадження програм визнання, таких як «Працівник місяця» або відзначення віх, може створити позитивну робочу атмосферу та заохотити постійну продуктивність.

Ефективне управління продуктивністю має важливе значення для успіху команди. Згідно з посібником РМВОК®, встановлення чітких цілей і очікувань є основою управління продуктивністю. Використання критеріїв SMART (Specific, Measurable, Achievable, Relevant, Time-bound) під час визначення цілей проекту допомагає переконатися, що всі члени команди узгоджені та розуміють свої ролі[31].

Необхідно встановити ключові показники ефективності (KPI) для вимірювання як індивідуальної, так і командної ефективності. Регулярні перевірки продуктивності дозволяють менеджерам оцінювати прогрес і визначати сфери, які потрібно покращити. Включення механізмів 360-градусного зворотного зв'язку може забезпечити повне уявлення про динаміку команди та індивідуальний внесок, сприяючи культурі постійного вдосконалення.

Заохочення членів команди до створення особистих планів розвитку може сприяти їх залученню та професійному зростанню. Ці плани мають окреслювати кар'єрні прагнення та навички, які члени команди бажають розвивати, узгоджуючи особисті цілі із загальними цілями проекту.

Міжнародні проекти часто піддаються швидким змінам масштабів, цілей і зовнішніх факторів, таких як ринкові умови та правила. Здатність швидко адаптуватися до цих змін має вирішальне значення. Це вимагає

від керівника проекту бути гнучким і чуйним, зберігаючи при цьому чітке бачення цілей проекту.

Використання гнучких методологій може забезпечити необхідну основу для адаптивності. Гнучкі практики підкреслюють ітераційний прогрес, дозволяючи командам вдосконалювати свій підхід на основі зворотного зв'язку та міжнародних проектів.

Рентабельність продажів (Return on Sales, ROS) є важливим фінансовим показником, який допомагає оцінити ефективність компанії в здобутті прибутку з кожної одиниці доходу від продажів. Цей показник особливо корисний для визначення того, як добре компанія перетворює свої продажі на реальний прибуток:

$$(2.6)$$

де:

чистий прибуток — це сума прибутку, яку компанія отримала після відрахування всіх витрат, податків і інших відрахувань.

доходи від продажів — це загальний обсяг грошових надходжень, які компанія отримала від продажу своїх товарів чи послуг.

ROS дає уявлення про те, скільки чистого прибутку компанія отримує на кожен зароблений долар від продажів. Вищий показник ROS свідчить про більш ефективне перетворення доходів у прибуток.

Уявімо, що компанія має чистий прибуток у розмірі 500,000 грн, а доходи від продажів за певний період становлять 2,000,000 грн. Тоді рентабельність продажів розраховується:

$$100\% = 25\%$$

Проведені розрахунки свідчать, що компанія заробляє 25 копійок чистого прибутку на кожен зароблений гривень від продажів.

Високий ROS вказує на ефективне управління витратами та хорошу прибутковість компанії. Низький ROS може свідчити про те, що компанія має високі операційні витрати або низьку цінову політику, що знижує прибуток з кожної одиниці продажів.

Фактори, що впливають на ROS:

1. Структура витрат: високі постійні витрати знижують рентабельність.
2. Ціноутворення: здатність компанії встановлювати ціни, що забезпечують достатній прибуток.
3. Ефективність управління: управлінські рішення, що впливають на скорочення витрат і підвищення ефективності.
4. Конкуренція: конкурентне середовище може обмежувати можливості підвищення цін або знижувати маржинальність.

Ефективне управління командою в міжнародних проектах є багатогранним викликом, який потребує стратегічного підходу. Розуміючи динаміку команди, впроваджуючи надійні комунікаційні стратегії, сприяючи співпраці, ефективно керуючи продуктивністю та адаптуючись до змін, керівники проектів можуть посилити згуртованість команди та досягти успіху проекту. Оскільки організації продовжують розширюватися у всьому світі, пріоритет ефективного управління командою буде важливим для підтримки конкурентної переваги та забезпечення успіху проекту на міжнародній арені.

2.4 Оцінка змін та інновації в міжнародних проектах

У глобальному ландшафті, що швидко розвивається, технологічний прогрес відіграє вирішальну роль у формуванні

міжнародних проектів. Ці інновації не тільки підвищують ефективність проекту, але й сприяють конкурентоспроможності, адаптивності та стійкості.

Інструменти цифрової комунікації революціонізували спосіб співпраці міжнародних проектних команд. Вони забезпечують спілкування в режимі реального часу, сприяючи більш інклюзивному середовищу, де члени команди можуть робити внесок незалежно від свого географічного розташування. Ефективне використання цих інструментів може призвести до покращення результатів проекту, оскільки комунікація має вирішальне значення для успіху проекту.

1. Відеоконференції: такі платформи, як Zoom і Microsoft Teams, спрощують особисті зустрічі, необхідні для побудови стосунків між членами команди, які знаходяться на різних континентах. Наприклад, глобальний маркетинговий проект може використовувати щотижневі відеодзвінки для обговорення стратегій, гарантуючи, що всі члени команди узгоджені та залучені[23].
2. Програмне забезпечення для керування проектами: такі інструменти, як Asana та Trello, допомагають командам відстежувати прогрес, призначати завдання та встановлювати кінцеві терміни. Будівельний проект у кількох місцях може отримати користь від візуальних дошок завдань, які роз'яснюють обов'язки та часові рамки, запобігаючи затримкам і непорозумінням[2, 36].

Хмарні обчислення змінили управління даними в міжнародних проектах. Забезпечуючи централізований доступ до інформації та інструментів, хмарні служби покращують співпрацю та ефективність, зменшуючи потребу у фізичній інфраструктурі.

1. Зберігання та спільний доступ: Google Drive і Microsoft OneDrive дозволяють командам зберігати документи в хмарі,

роблячи їх доступними з будь-якого місця. Наприклад, команда інженерів, що працюють над проектом глобальної інфраструктури, може оновлювати проекти та миттєво ділитися ними з членами команди та зацікавленими сторонами, незалежно від їхнього місцезнаходження[23].

2. Співпраця в режимі реального часу: хмарні платформи підтримують одночасне редагування документів, дозволяючи членам команди з різних країн працювати разом над пропозиціями, підвищуючи креативність і прискорюючи процес прийняття рішень.

Гнучкі методології набули популярності в міжнародному управлінні проектами завдяки своїй гнучкості та ітераційному підходу. Ці методології дозволяють командам адаптуватися до мінливих вимог, що особливо важливо на динамічних глобальних ринках.

1. Scrum Framework: у багатонаціональному проекті розробки програмного забезпечення Scrum можна використовувати для полегшення спринтів, коли команди працюють над конкретними завданнями протягом короткого періоду часу. Регулярні зустрічі заохочують членів команди ділитися новинами та вирішувати проблеми, сприяючи прозорості та підзвітності.
2. Дошки Kanban: візуалізація незавершеної роботи допомагає командам ефективно керувати навантаженнями. Наприклад, команда маркетингу, яка запускає новий продукт у кількох країнах, може використовувати дошки Kanban для відстеження завдань, гарантуючи, що всі аспекти запуску завершено за розкладом.

Штучний інтелект і машинне навчання змінюють спосіб управління проектами, надаючи інструменти для аналізу даних і

прийняття рішень. Ці технології покращують здатність прогнозувати результати та оптимізувати операції.

1. Прогностична аналітика: AI може аналізувати історичні дані, щоб передбачити ризики проекту та можливі затримки. Наприклад, у глобальному логістичному проекті алгоритми штучного інтелекту можуть оцінювати маршрути доставки та час доставки, оптимізуючи логістику та зменшуючи витрати[8].

2. Автоматизація рутинних завдань: інструменти ШІ можуть автоматизувати повторювані завдання, такі як введення даних або звітність. Ця автоматизація дозволяє керівникам проектів зосередитися на стратегічній діяльності, а не на адміністративній роботі, підвищуючи загальну продуктивність.

Інтернет речей (IoT) об'єднує різні пристрої, дозволяючи збирати дані в режимі реального часу та відстежувати глобальні проекти. Це підключення підвищує ефективність і дозволяє приймати рішення на основі даних.

1. Розумні датчики: у будівельних проектах розумні датчики можуть контролювати цілісність конструкції та умови навколишнього середовища в режимі реального часу. Наприклад, датчики можуть виявляти вібрацію або зміни температури в будівлях, сповіщаючи команди про потенційні проблеми, перш ніж вони стануть проблемою.
2. Віддалений моніторинг: пристрої IoT можуть відстежувати справність і продуктивність обладнання. У глобальному виробничому проекті віддалений моніторинг може допомогти забезпечити ефективну роботу обладнання, скоротивши час простою та витрати на обслуговування.

Таблиця 2.4.

Порівняння технологічних інновацій та їх впливу на міжнародні проекти: переваги та проблеми

Технологічна інновація	Опис	Переваги	Проблеми
Цифрові інструменти комунікації	Відеоконференції (Zoom, Microsoft Teams), програмне забезпечення для керування проектами (Asana, Trello)	<ul style="list-style-type: none"> - Підвищення ефективності співпраці - Спілкування в реальному часі - Забезпечення узгодженості команди 	<ul style="list-style-type: none"> - Різне культурне сприйняття технологій - Можливі проблеми з технічною доступністю або нестабільним інтернет-зв'язком
Хмарні обчислення	Зберігання і спільний доступ до даних через Google Drive, OneDrive; співпраця в реальному часі	<ul style="list-style-type: none"> - Централізований доступ до інформації - Покращена співпраця - Зниження потреби в фізичній інфраструктурі 	<ul style="list-style-type: none"> - Ризик витоку даних - Потенційні проблеми з безпекою даних на різних платформах
Гнучкі методології (Scrum, Kanban)	Використання фреймворку Scrum для організації роботи в спринтах та дошок Kanban для візуалізації робочих процесів	<ul style="list-style-type: none"> - Гнучкість та адаптивність - Швидка реакція на зміни вимог - Підвищення прозорості та підзвітності в командах 	<ul style="list-style-type: none"> - Вимога постійного навчання і оновлення знань команди - Потребує високого рівня організації процесів
Штучний інтелект (AI) та машинне навчання	Використання прогнозної аналітики для оцінки ризиків та автоматизація рутинних завдань	<ul style="list-style-type: none"> - Поліпшення ефективності проекту - Прогнозування результатів - Оптимізація операцій 	<ul style="list-style-type: none"> - Залежність від точності алгоритмів - Ризики автоматизації важливих рішень без людського контролю
Інтернет речей (IoT)	Використання розумних датчиків для моніторингу стану обладнання та будівель; віддалений	<ul style="list-style-type: none"> - Покращена ефективність роботи - Збір даних в реальному часі - Швидке 	<ul style="list-style-type: none"> - Необхідність великої інфраструктури для з'єднання всіх пристроїв - Можливі

	моніторинг	виявлення проблем	проблеми з інтеграцією різних систем
Проблеми технологічних інновацій	<ul style="list-style-type: none"> - Різне ставлення до технологій у різних культурах - Порушення конфіденційності та витік даних - Швидка зміна технологій 	<ul style="list-style-type: none"> - Необхідність стратегій управління змінами - Підвищення значення кібербезпеки та навчання команди 	<ul style="list-style-type: none"> - Постійне оновлення та адаптація до нових інструментів і методологій - Проблеми з усвідомленням технологічних змін команди

*Джерело: складено автором на підставі [8]

Оцінка змін та інновацій у міжнародних проєктах є важливим етапом для розуміння того, як впровадження нових технологій, стратегій або процесів може вплинути на загальний успіх проєкту. Інновації часто є ключовим фактором, що забезпечує конкурентні переваги компанії на міжнародному ринку.

ROI (Return on Investment) – Повернення інвестицій є одним із основних показників ефективності інвестицій в інноваційні проєкти. Цей показник дозволяє оцінити, скільки прибутку компанія отримує від кожної витраченої одиниці інвестицій. Формула для його розрахунку виглядає так:

$$(2.6)$$

де:

чистий прибуток – це різниця між доходами від інвестицій та витратами, пов'язаними з їх реалізацією.

інвестиції – загальна сума, яку було вкладено в проєкт або інновацію.

Для точного розрахунку потрібно визначити всі витрати на проєкт (включаючи капітальні вкладення та поточні витрати) і загальний прибуток, який отримано від реалізації інвестиції. Підставте отримані значення в формулу. Інтерпретація результату:

- Якщо ROI більше 0%, це означає, що інвестиції принесли прибуток.
- Якщо ROI негативний, це вказує на збитковість інвестицій.
- Вищий ROI вказує на ефективність проекту, показуючи, що більше прибутку отримано на кожну витрачену одиницю коштів.

Припустимо, компанія інвестувала 1 млн. євро в інноваційний проект і отримала 200,000 євро прибутку за рік. Тоді розрахунок виглядатиме так:

Проведені розрахунки свідчать, що проект приніс 20% прибутку від суми інвестицій. Чим вищий цей показник, тим вигідніші інвестиції для компанії.

Технологічні зміни та інновації – це не просто продовження міжнародного управління проектами; вони є невід’ємною частиною успіху в сучасному глобальному середовищі. Використовуючи інструменти цифрового зв’язку, хмарні обчислення, гнучкі методології, AI та IoT, організації можуть покращити співпрацю, оптимізувати роботу та ефективніше реагувати на виклики. Однак вирішення пов’язаних із цим проблем за допомогою ефективних стратегій має вирішальне значення для забезпечення успішної реалізації проекту.

РОЗДІЛ 3

ШЛЯХИ УДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В РАМКАХ ПРОГРАМИ HORIZON EUROPE

3.1. Застосування українських кейсів в Horizon Europe: ключові проекти та досягнення

Міжнародна співпраця є рушійною силою досліджень та інновацій світового рівня. Стратегія Європейського Союзу щодо міжнародного співробітництва викладена в Глобальному підході до комунікацій у сфері досліджень та інновацій. Horizon Europe, рамкова програма ЄС з досліджень та інновацій, є одним із основних інструментів реалізації цієї стратегії[16].

ЄС бере участь у двосторонньому співробітництві через науково-технічні угоди з країнами по всьому світу, а також у регіональних діалогах для зміцнення партнерства. Приєднання до рамкової програми дозволяє країнам за межами ЄС платити кошти в бюджет Horizon Europe, дозволяючи їхнім дослідникам брати участь на тих самих умовах, що й дослідники з держав-членів ЄС.

Збалансовуючи відкритість Horizon Europe із захистом європейських інтересів, вони працюють над загальним розумінням і впровадженням фундаментальних принципів і цінностей, що лежать в основі міжнародного наукового та інноваційного співробітництва через багатосторонній діалог, і беруть участь у науковій дипломатії для вирішення глобальних проблем і сприяти розумінню. У тісному зв'язку зі стратегією європейської економічної безпеки вживаються захисні заходи для підвищення безпеки досліджень у всьому ЄС[9].

Програма Horizon Europe є основним інструментом фінансування наукових досліджень та інновацій Європейського Союзу на період з 2021 по 2027 роки. Україна, як асоційований член, отримала право повноцінної участі в цій програмі, що дає їй доступ до однієї найбільших у світі фондів підтримки інновацій та наукових досліджень.

Участь України в Horizon Europe надає доступ до спільних ресурсів і сучасних технологій, які сприяють вирішенню глобальних викликів, таких як зміна клімату, екологічна стійкість і цифровізація. Нижче ми розглянемо практичний аспект українських проєктів, які вже реалізуються або плануються в рамках програми, а також особливості управління цими проєктами[27].

У 2021 році Україна підписала угоду про асоціацію з Horizon Europe, що дозволяє українським організаціям брати участь у всіх конкурсах і проєктах програми на рівних умовах з країнами-членами ЄС.

У 2024 році Україна продовжує активно брати участь у програмі Horizon Europe, зокрема в проєктах, пов'язаних із кліматичними змінами, стійкістю міст та сталим розвитком. Українські міста отримують значну підтримку через Місію міст ЄС, яка спрямована на досягнення кліматичної нейтральності до 2030 року. Європейська Комісія виділила 10 мільйонів євро на два проєкти в рамках цієї місії, метою яких є інтеграція українських міст у ініціативи ЄС щодо сталого розвитку. Ці проєкти залучатимуть до 20 українських міст, які співпрацюватимуть з європейськими партнерами для розробки кліматичних стратегій, впровадження кліматичної нейтральності в плани відновлення та створення інструментів для пом'якшення кліматичних змін.

Крім того, Marie Skłodowska-Curie Actions (MSCA4Ukraine) продовжує підтримувати переміщених українських дослідників, виділивши 10 мільйонів євро на 2024 рік. Ця ініціатива

надає стипендії для українських дослідників, що дозволяє їм продовжувати свою роботу в Європі, зокрема в таких важливих сферах, як розслідування воєнних злочинів та потреби в психічному здоров'ї переміщених жінок.

Окрім того, українські установи активно беруть участь у численних інших проєктах Horizon Europe, що охоплюють здоров'я, цифрові технології, енергоефективність і екологічну сталість. Ця участь зміцнює науково-дослідницький потенціал України, незважаючи на труднощі, спричинені триваючим конфліктом.

Одним із перших прикладів участі України став проєкт у сфері агропромислових інновацій, у рамках якого українські університети разом із партнерами з країн ЄС розробляли кліматостійкі технології для сільського господарства.

При дослідженні проаналізовано проєкти:

1. Агроінноваційний проєкт "SmartAgri":

"SmartAgri" — один з проєктів, спрямованих на розробку цифрових інновацій для підвищення ефективності сільського господарства, реалізовується спільно з університетами Німеччини, Нідерландів та України. Метою проєкту є впровадження розумних технологій для підвищення продуктивності та екологічності аграрного виробництва.

Основні практичні аспекти управління проєктом:

- Формування міжнародної команди: Керівники проєкту з української сторони організували команду з місцевих експертів, а також спеціалістів з ЄС, які мають досвід у впровадженні агроінновацій.

- Розробка плану комунікацій: Встановлення постійних онлайн-нарад для обміну досвідом та коригування планів між командами з різних країн. Це включає регулярні семінари з місцевими фермерами, для яких проєкт і створюється, та інтеграцію українських фахівців у загальноєвропейське обговорення.
- Оптимізація ресурсів: Спільне використання лабораторного обладнання та доступу до польових даних від українських аграрних компаній знижує витрати на впровадження технологій, дозволяючи учасникам проєкту сфокусуватися на дослідженнях.

2. Проєкт "E-Green Cities" для Розвитку Екологічно Стійких Міст:

"E-Green Cities" — це проєкт, який об'єднує українські міста та європейських партнерів задля створення екологічно стійкої інфраструктури в умовах швидкої урбанізації. Основною метою є зменшення викидів вуглецю та покращення якості повітря через інтеграцію "розумних" технологій, таких як енергоефективне освітлення та системи моніторингу якості повітря.

Практичні елементи управління проєктом:

- Залучення місцевих органів влади та громадськості: Українські міста, що беруть участь у проєкті, активно співпрацюють з місцевими жителями, щоб отримати відгуки щодо прийнятих рішень.
- Міжнародне консультування та обмін знаннями: Європейські партнери надають практичні поради щодо реалізації подібних проєктів, дозволяючи Україні використовувати передовий досвід в екологічному плануванні.

- Підтримка стартапів та інноваційних компаній: Проєкт також підтримує українські стартапи, що розробляють системи відновлювальної енергії, вендінгові точки для зарядки електромобілів та інші "зелені" рішення.

3.2 Подолання викликів та впровадження стратегії для Horizon Europe в Україні

Участь України в проєктах програми Horizon Europe надає великі можливості для розвитку науково-технологічного потенціалу країни, інтеграції в європейське науково-дослідне середовище та стимулювання інновацій. Проте існує ряд викликів, які необхідно враховувати для успішного виконання таких проєктів.

- Виклик — нормативна невизначеність та регуляторні перешкоди: Деякі європейські стандарти у сфері екології, енергетики та технологій все ще адаптуються до українських реалій. Для подолання цього виклику організуються постійні консультації з представниками органів влади.
- Виклик — культурні відмінності у міжнародних командах: Українські учасники відзначають, що розбіжності в методах управління та підходах до вирішення проблем можуть ускладнювати комунікацію та координацію. Відповідно, Horizon Europe рекомендує організацію культурних тренінгів та обмін досвідом між командами.
- Виклик — нестача технічної бази та інфраструктури: Українські проєкти часто стикаються з нестачею високотехнологічного обладнання, що вимагає від учасників ефективно планувати розподіл ресурсів та застосовувати інноваційні підходи, такі як спільне використання

лабораторій або підключення до європейських дослідницьких центрів.

Ефективна комунікація є ключовим елементом успіху міжнародного проєкту. Horizon Europe активно підтримує та заохочує використання сучасних цифрових інструментів, таких як Microsoft Teams, Zoom, Slack, які дозволяють координувати дії між учасниками, незалежно від їх місцезнаходження[13].

Проєкти Horizon Europe об'єднують учасників з різних країн і континентів, що створює потребу в ефективній комунікації та управлінні ресурсами. Ця програма Європейського Союзу спрямована на підтримку інновацій та наукових досліджень шляхом об'єднання дослідницьких інститутів, університетів, підприємств, у тому числі українських організацій. Нижче описано практичні аспекти комунікаційної стратегії, а також методи оптимізації ресурсів, які використовуються для забезпечення ефективності міжнародних проєктів Horizon Europe.

Детальний комунікаційний план розробляється в рамках проєкту, включаючи:

- Регулярні онлайн-зустрічі: організовуються щотижневі або щомісячні сесії, на яких команди обговорюють хід проєкту, вирішують поточні проблеми та коригують завдання.
- Канали обміну інформацією: Horizon Europe рекомендує використовувати централізовані платформи обміну документами (SharePoint, Google Drive), які надають доступ до всіх матеріалів у режимі реального часу та дозволяють відстежувати зміни.
- Відкритість у спілкуванні: Програма сприяє прозорості та етиці у спілкуванні, що мінімізує ризик конфліктів. Це особливо важливо для партнерів з різних культур і мовних груп, щоб зберегти довіру та послідовність дій.

Використання різних форматів зустрічей:

- Офіційні презентації результатів: проводяться регулярно для демонстрації досягнень та отримання відгуків.
- Неформальні мозкові штурми: такі зустрічі допомагають команді генерувати нові ідеї, вирішувати поточні проблеми в неформальній обстановці, що сприяє творчому підходу.

Проекти Horizon Europe приділяють особливу увагу культурній адаптації та толерантності до різних підходів, прийнятих у країнах-учасниках проекту.

Учасники проекту проходять навчання для кращого розуміння культурних відмінностей, що допомагає уникнути непорозумінь і конфліктів. Наприклад, українська та західноєвропейська команди можуть відрізнитися у сприйнятті термінів виконання завдань, ступеня офіційності у спілкуванні та стилю управління.

Практика показує, що важливо мати центральну координуючу особу чи команду, яка є єдиним джерелом для прийняття рішень і роз'яснення можливих культурних непорозумінь.

Планування ресурсів в міжнародних проектах, зокрема в межах програм Horizon Europe, є критично важливим етапом, що забезпечує ефективність проекту та мінімізує витрати. Учасники Horizon Europe стикаються із завданням оптимально розподілити фінансові, матеріальні та людські ресурси між різними країнами та організаціями. Це стає особливо актуальним у випадках, коли партнерські організації мають різні підходи до управління ресурсами, фінансового обліку, юридичні особливості та культурні відмінності.

Щоб оптимізувати ресурси, Horizon Europe рекомендує:

- Розподіл ролей і обов'язків: чіткий розподіл завдань між учасниками з різних країн дозволяє уникнути дублювання роботи.

- Моніторинг використання ресурсів: Використання спеціалізованих систем управління проектами дозволяє відслідковувати використання ресурсів у режимі реального часу.
- Обмін людськими ресурсами: Horizon Europe заохочує участь фахівців з різних країн для обміну знаннями, зокрема шляхом обміну експертами між європейськими країнами та Україною.

Планування ресурсів у проектах Horizon Europe передбачає чіткий розподіл фінансів, людських ресурсів і матеріалів для ефективного виконання завдань. Перед проектними командами в Україні часто постає завдання повного фінансування та оптимізації витрат з урахуванням міжнародних стандартів. Наприклад, у проекті з енергоефективних технологій, який реалізується спільно з Польщею та Німеччиною, українські дослідники працюють над розробкою будівельних матеріалів для зниження енергоспоживання з урахуванням кліматичних особливостей країн[16].

Основні підходи до планування ресурсів у проектах Horizon Europe:

1. Для координації витрат на всі етапи проекту створюється спільний бюджет, який затверджується партнерами з України та Європи. Так, у проекті з дослідження відновлюваних джерел енергії фінансові ресурси спрямовані на проведення випробувань обладнання в Україні, а польські партнери надають інфраструктуру для фінальних випробувань. Такий підхід дозволяє скоротити витрати на транспортування матеріалів та обладнання.
2. Проекти Ukrainian Horizon Europe залучають спеціалістів із різних галузей, від інженерів до ІТ-фахівців. У спільному з

Польщею проєкті, який передбачає створення теплових насосів для енергоефективного опалення, українська команда виконує етапи проєктування, тоді як польська команда зосереджується на практичних випробуваннях готового продукту.

3. Horizon Europe рекомендує використовувати сучасні інструменти програмного забезпечення для управління проєктами для оптимізації контролю витрат. В одному проєкті, спрямованому на розробку сонячних панелей, українська команда використовує Microsoft Project для детального обліку всіх етапів. Програмний інструмент дозволяє відстежувати витрати на закупівлю матеріалів, оплату послуг і дослідження, надаючи партнерам з ЄС доступ до всієї інформації в режимі реального часу.

Проєкти Horizon Europe відкривають нові можливості для співпраці між українськими та європейськими дослідницькими установами і підприємствами. Оптимізація ресурсів у таких проєктах є критично важливою для досягнення поставлених цілей і підвищення ефективності використання фінансування.

Прикладом успішної оптимізації ресурсів є проєкт у рамках Horizon Europe, де українська та європейська команди досліджували можливості використання біомаси для енергетичних потреб. Використання спільної лабораторної бази та обмін обладнанням дозволило знизити вартість проєкту до 20%, забезпечивши прискорене виконання завдань.

Ще один приклад – дослідницька програма з енергоефективності в будівництві, яка об'єднала фахівців з Німеччини, Польщі та України. Колективи активно використовували спільні наукові лабораторії та ресурси, що значно здешевлює закупівлю обладнання та прискорило випробування нових технологій.

Ось кілька реальних прикладів успішної оптимізації в проєктах Horizon Europe, що включають Україну:

3. Проєкт “WATER4CROP”:

Проєкт WATER4CROP (Horizon 2020) фокусується на розробці інноваційних технологій для оптимізації використання води в сільському господарстві. Основні учасники включають українські університети та європейські дослідницькі центри.

Оптимізація ресурсів:

- Спільне використання ресурсів: Українські партнерські організації, такі як Національний університет біоресурсів і природокористування, використали свою лабораторну базу для проведення досліджень, що дозволило зекономити на витратах на обладнання.
- Залучення місцевих фахівців: В проєкті працювали українські агрономи та інженери, які мали досвід у впровадженні технологій поливу, що сприяло зменшенню витрат на запрошення міжнародних експертів.

4. Проєкт “Smart Specialisation”:

Проєкт “Smart Specialisation” передбачає підтримку інновацій в регіонах Європи, включаючи українські області, шляхом розвитку дослідницьких можливостей та співпраці з промисловістю.

Оптимізація ресурсів:

- Обмін знаннями та технологіями: Участь українських науковців у міжнародних конференціях і семінарах

дозволила їм отримати доступ до передових технологій та практик, які могли бути адаптовані до українських умов.

- Фінансування та підтримка: Проєкт забезпечував фінансову підтримку для українських дослідників через програми співфінансування, що зменшувало фінансовий тягар на місцеві бюджети.

5. Проєкт “ECO-RES”

Проєкт ECO-RES спрямований на розробку екологічно чистих технологій для переробки відходів. У його реалізації беруть участь українські та європейські дослідницькі інститути.

Оптимізація ресурсів:

- Крос-культурна співпраця: Партнери з України отримали доступ до європейських лабораторій і ресурсів, що дозволило знизити витрати на дослідження та розробки.
- Спільне використання інфраструктури: Учасники проєкту використовували існуючі виробничі потужності для тестування нових технологій, що значно знизило капітальні витрати.

6. Проєкт “RE-IMAGINE”:

Проєкт RE-IMAGINE націлений на розробку нових технологій для відновлюваної енергетики, залучаючи українські та європейські компанії.

Оптимізація ресурсів:

- Взаємодія між малими і середніми підприємствами: Проєкт забезпечив платформу для співпраці між українськими МСП

і європейськими партнерами, що дозволило українським компаніям отримати доступ до нових ринків та технологій.

- Спільні дослідження та розробки: Об'єднання зусиль з розробки нових технологій зменшило фінансові витрати на дослідження та сприяло швидшій реалізації проекту.

7. Проєкт “BRAIN”:

Проєкт BRAIN спрямований на покращення обізнаності про нейротехнології. В ньому беруть участь як українські, так і європейські наукові установи.

Оптимізація ресурсів:

- Співпраця з університетами: Українські університети стали партнерами в дослідженнях, використовуючи свої лабораторії та фахівців, що дозволило зекономити кошти на навчання та адаптацію персоналу.
- Цифрові технології для обміну знаннями: Використання онлайн платформ для обміну даними та співпраці в реальному часі значно підвищило ефективність проекту та зменшило витрати на подорожі.

3.3 Шляхи удосконалення управління проєктами в Horizon Europe

Ефективне управління проєктами в цьому контексті передбачає оптимізацію комунікацій, управління ресурсами та процесів прийняття рішень. Комунікація в проєктах Horizon Europe включає управління різними зацікавленими сторонами з різних країн, кожна з яких має свою культурну специфіку та часові пояси. Така різноманітність створює

труднощі в координації зустрічей, обміні документами та узгодженні цілей.

Цифрові інструменти, такі як Microsoft Teams, Zoom і Slack, стали необхідними для подолання комунікаційних бар'єрів. Ці інструменти дозволяють зручно планувати зустрічі, обмінюватися повідомленнями в реальному часі та ділитися файлами, що робить співпрацю між різними країнами ефективнішою. За дослідженнями Microsoft 2024 року, використання Microsoft Teams дозволяє заощадити до 20% часу на зустрічах, оскільки спрощується процес організації та проведення віртуальних зустрічей між різними часовими зонами.

Щоб розрахувати можливу економію часу при переході від традиційних методів комунікації до цифрових інструментів, можна використовувати наступну формулу (3.1):

$$\text{Економія часу (\%)} = \left(\frac{\text{Час комунікації за старим методом} - \text{Час комунікації за новим методом}}{\text{Час комунікації за старим методом}} \right) \times 100$$

Наприклад, якщо традиційна комунікація займала 2 години на зустріч, а цифрові інструменти, як Teams, знижують це до 1,5 години, то економія часу складе:

$$\text{Економія часу (\%)} = \left(\frac{2 - 1,5}{2} \right) \times 100 = 25\%$$

Ефективна комунікація не тільки заощаджує час, але й знижує витрати. Наприклад, у проєктах Horizon Europe використання цифрових платформ знизило загальні витрати на проєкт на 10-15%, головним чином за рахунок економії на витратах на подорожі та зменшення адміністративного навантаження. Команди можуть проводити більш часті зустрічі та швидко реагувати на проблеми, що дозволяє своєчасно коригувати графіки проєктів.

Таблиця 3.3.

Порівняння ефективності інструментів комунікації

Інструмент комунікації	Економія часу	Зниження витрат на комунікацію	Час на виконання завдань
Microsoft Teams	25%	-5%	+10%
Zoom	20%	0%	+5%
Slack	30%	-10%	+20%

*Джерело: складено автором

Швидкість і якість прийняття рішень є критичними для успіху проєктів Horizon Europe, де різні зацікавлені сторони з різними культурами повинні досягати згоди щодо ключових питань. Застосування Agile методологій, таких як Scrum і Kanban, показало свою ефективність у підвищенні швидкості прийняття рішень, особливо в проєктах з високим рівнем складності та еволюційними вимогами.

Agile підхід став широко використовуваним у рамках проєктів Horizon Europe завдяки своїй гнучкості та адаптивності. Використання Agile методів дозволяє командам приймати рішення швидше та коригувати обсяг проєкту на основі нових даних або змін у зовнішньому середовищі. Наприклад, у проєкті E-Green Cities застосування методології Scrum дозволило зменшити час на прийняття рішень на 25% в порівнянні з традиційними методами управління. У проєкті SmartAgri впровадження Scrum дозволило знизити витрати на 15% завдяки більш ефективному управлінню часом та ресурсами[1].

Якщо за старим методом прийняття рішень займало 8 днів, а після впровадження Agile цей час зменшився до 6 днів, то покращення швидкості виглядатиме так:

$$\text{Покращення швидкості (\%)} = \left(\frac{8 - 6}{8} \right) \times 100 = 25\%$$

Українські університети мають значну роль у Horizon Europe: вони активно залучені до проєктів в галузі енергоефективності, цифрових технологій, сільського господарства, здоров'я та екології. Залучення університетів дозволяє не лише отримати фінансування, але й сприяє розвитку науково-дослідницької інфраструктури в Україні.

- Співпраця з європейськими партнерами: Українські університети часто співпрацюють з європейськими партнерами, що дозволяє обмінюватися знаннями, технологіями та покращувати кваліфікацію дослідників.
- Фінансові стратегії для університетів: Завдяки Horizon Europe українські університети отримують фінансування для проєктів, що підтримують відновлення країни, зниження вуглецевих викидів та інші важливі ініціативи.

ВИСНОВКИ

Дослідження управління міжнародними проектами, проведене у дипломній роботі, дозволило зробити низку важливих теоретичних і практичних висновків. Робота охоплює три ключові аспекти: основи управління проектами, управління ризиками та ресурсами, а також специфіку реалізації міжнародних проектів в рамках Horizon Europe. Кожен розділ спрямований на розкриття актуальних викликів, з якими стикаються сучасні менеджери, а також на пропозицію рішень для підвищення ефективності проектного управління.

У кваліфікаційній роботі магістра було розглянуто:

1. Основні принципи та поняття. Управління проектами визначається як процес планування, організації та контролю з метою досягнення визначених цілей у встановлені строки й у межах бюджету. Основні принципи, такі як відповідальність, чесність, справедливість і повага, залишаються фундаментальними для ефективного управління.

2. Культурні особливості в міжнародному контексті. Теорія культурних вимірів Г. Хофстеде і моделі Тромпенаарса та Хемпдена-Тернера стали основою для розуміння міжкультурної взаємодії в проектах. Наприклад, у культурах з високою дистанцією влади ієрархія відіграє важливу роль, тоді як у культурах з низькою дистанцією влади більш популярним є колегіальний стиль управління.

3. Сучасні підходи до управління. У роботі детально розглянуто адаптивні, гібридні та прогностичні методи управління. Адаптивні підходи, такі як Agile і Scrum, довели свою ефективність у динамічному бізнес-середовищі, тоді як гібридні підходи успішно поєднують передбачуваність і гнучкість.

Акцентовано увагу на дослідження управління ризиками та ресурсами в умовах міжнародних проектів.

4. Було визначено, що міжнародні проекти стикаються з культурними, політичними, економічними та регуляторними ризиками. Наприклад, валютні коливання можуть значно вплинути на бюджет проекту, а розбіжності в законодавстві країн-учасниць можуть ускладнити реалізацію договорів.

5. Методи управління ризиками. Рекомендовано використовувати якісні та кількісні методи аналізу ризиків, такі як матриця впливу та ймовірності, а також метод Монте-Карло. Для мінімізації ризиків ефективними є такі стратегії: уникнення ризику, його зменшення, передача (наприклад, страхування) або прийняття у разі низького впливу.

6. Проаналізовано оптимізацію ресурсів. Особливу увагу приділено управлінню людськими, фінансовими та матеріальними ресурсами. Використання інструментів, таких як Slack, Microsoft Teams, Asana, сприяє кращій координації та прозорості процесів.

7. Проаналізовано управління командами. З огляду на культурне різноманіття, запропоновано запровадити міжкультурні тренінги, регулярні комунікаційні сесії та інструменти зворотного зв'язку, що сприяють підвищенню ефективності командної роботи.

8. Проаналізовано участь України в програмі Horizon Europe. Основні досягнення та виклики включають:

- Українські університети й дослідницькі установи активно інтегруються в європейську дослідницьку спільноту. Такі проекти, як "SmartAgri", демонструють успішність співпраці з європейськими партнерами в сферах аграрних технологій, кліматичних інновацій та цифровізації.

9. Відзначено проблеми з фінансуванням, адаптацією до регуляторних вимог ЄС та розвитком людського капіталу для роботи у високотехнологічних проектах. Для їх подолання запропоновано

створити спеціалізовані навчальні програми та розширити доступ до інноваційних інструментів.

10. Для підвищення ефективності участі України в Horizon Europe запропоновано вдосконалити механізми управління ризиками, оптимізувати використання фінансових ресурсів та посилити співпрацю з європейськими експертами.

Надані практичні рекомендації щодо:

11. Посилення міжкультурної компетентності. Впровадження навчальних програм для менеджерів, що працюють у міжнародному середовищі, допоможе підвищити ефективність комунікації та запобігти конфліктам.

12. Застосування сучасних інструментів управління. Використання хмарних технологій, таких як Google Workspace і Trello, дозволить забезпечити синхронізацію роботи міжнародних команд.

13. Підвищення гнучкості проектного управління. Рекомендовано комбінувати адаптивні та прогнозні методології, щоб враховувати як короткострокові виклики, так і довгострокові стратегічні цілі.

14. Оптимізація ресурсів у кризових умовах. В умовах війни та економічної нестабільності особливу увагу варто приділити створенню резервів ресурсів, гнучкому фінансовому плануванню та локалізації ключових процесів.

Проведені дослідження у роботі підтвердили важливість інтеграції сучасних методів управління проектами, особливо в контексті міжнародних проектів, таких як Horizon Europe. Синтез теоретичних підходів, аналіз практичних кейсів і розробка рекомендацій створюють надійну базу для подальших досліджень і впровадження ефективних рішень в управління проектами. Запропоновані рекомендації можуть стати інструментом для підвищення конкурентоспроможності українських компаній та організацій на міжнародному ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Agile Business Consortium. (2023). International agile projects: Case studies. Agile Business Consortium. URL: <https://www.agilebusiness.org>.
2. Asana Inc. (2022). Streamlining teamwork with Asana: A productivity manual. Asana Inc. URL: <https://asana.com> (дата звернення: 10.11.2024).
3. Atlassian. (2023). Managing global projects with Jira. Atlassian. URL: <https://www.atlassian.com>.
4. Bander, A. (2015). Cross-cultural management in global projects. *Journal of International Management Studies*, 10(1), 34–45. URL: <http://www.jimsjournal.org>.
5. Binder, J. (2016). Global project management: Communication, collaboration, and management across borders. *International Journal of Project Management*, 34(2), 171–182. URL: <https://www.sciencedirect.com>.
6. Chesbrough, H. (2003). Open innovation: The new imperative for creating and profiting from technology. Harvard Business School Press. URL: <https://www.hbs.edu>.
7. Christensen, C. M. (2016). The innovator's dilemma: When new technologies cause great firms to fail. Harvard Business Review Press. URL: <https://www.hbr.org>.
8. Digital Europe. (2023). Impact of AI on project management. Digital Europe. URL: <https://www.digitaleurope.org> (дата звернення: 10.11.2024).

9. European Commission. (2021). Horizon Europe: Strategic plan 2021–2027. European Union Publications. URL: <https://ec.europa.eu> (дата звернення: 05.11.2024).
10. Gantt, H. L. (1919). Work, wages, and profits. Engineering Magazine Co. URL: <https://books.google.com>.
11. Ganzenko, O. O. Основні напрями подолання правового нігілізму в Україні. Вісник Запорізького національного університету. Юридичні науки. Запоріжжя, 2015. № 3. С. 20–27. URL: <http://ebooks.znu.edu.ua>.
12. Goffin, K., & Mitchell, R. (2016). Innovation management: Effective strategy and implementation. Macmillan International Higher Education. URL: <https://www.macmillan.com>.
13. Google Workspace. (2023). Enhancing collaboration with cloud technologies. Google Workspace. URL: <https://workspace.google.com> (дата звернення: 05.11.2024).
14. Hofstede Insights. (2020). National culture dimensions explained. Hofstede Insights. URL: <https://www.hofstede-insights.com>.
15. Hofstede, G. (2010). Cultures and Organizations: Software of the Mind (3rd ed.). McGraw-Hill Education. URL: <https://www.mheducation.com>.
16. Horizon Europe Ukraine Task Force. (2022). Integration of Ukrainian research institutions into Horizon Europe. European Union. URL: <https://ec.europa.eu> (дата звернення: 15.11.2024).
17. ISO 21500. (2021). Guidelines for project management. International Organization for Standardization. URL: <https://www.iso.org/standard/50003.html> (дата звернення: 15.11.2024).
18. Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (2004). Strategy maps: Converting intangible assets into tangible outcomes. Harvard Business Press. URL: <https://hbr.org>.

19. Kerzner, H. (2017). Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling (12th ed.). Wiley. URL: <https://www.wiley.com>.
20. McAfee. (2022). Protecting project data in international teams. McAfee Corp. URL: <https://www.mcafee.com>.
21. McKinsey & Company. (2023). Global project management: Trends for 2024. McKinsey & Company. URL: <https://www.mckinsey.com> (дата звернення: 05.11.2024).
22. Microsoft. (2023). Microsoft Teams: A guide to efficient collaboration. Microsoft Corp. URL: <https://www.microsoft.com>.
23. Ministry of Education and Science of Ukraine. (2023). Ukrainian universities in Horizon Europe. URL: <https://mon.gov.ua> (дата звернення: 15.11.2024).
24. Mintzberg, H. (2003). The strategy process: Concepts, contexts, cases. Pearson Education. URL: <https://www.pearson.com>.
25. Open Science. (2023). The role of open science in Horizon Europe. Open Science Initiative. URL: <https://www.openscience.eu> (дата звернення: 15.11.2024).
26. Petrenko, O. (2021). International project risks in Ukraine. Ukrainian Journal of Business and Economics, 7(4), 24–36. URL: <http://surl.li/rqxdcx>.
27. PMI (Project Management Institute). (2019). Agile Practice Guide. PMI. URL: <https://www.pmi.org>.
28. Porter, M. E. (1998). Competitive strategy: Techniques for analyzing industries and competitors. Free Press. URL: <https://www.simonandschuster.com>.
29. PRINCE2 Foundation. (2022). PRINCE2 in a globalized business environment. Axelos Global Best Practice. URL: <https://www.axelos.com>.

30. Project Management Institute. (2021). A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK® Guide) (7th ed.). PMI. URL: <https://www.pmi.org> (дата звернення: 01.11.2024).
31. Reinventing project management: The diamond approach to successful growth and innovation. Harvard Business Review Press, 85(12), 124–134. URL: <https://hbr.org>.
32. Shenhar, A. J., & Dvir, D. (2007). Reinventing project management. Harvard Business Review Press. URL: <https://hbr.org>.
33. Slack Technologies. (2023). Slack user guide for project managers. Slack Inc. URL: <https://slack.com>.
34. Symantec. (2023). Cybersecurity strategies for global teams. Broadcom Inc. URL: <https://www.symantec.com>.
35. Trello Inc. (2021). Collaborative management with Trello. Trello Inc. URL: <https://trello.com>.
36. Trompenaars, F., & Hampden-Turner, C. (2012). Riding the Waves of Culture: Understanding Diversity in Global Business (3rd ed.). McGraw-Hill Education. URL: <https://www.mheducation.com>.
37. Turner, J. R. (2014). The Handbook of Project-Based Management: Leading Strategic Change in Organizations (4th ed.). McGraw-Hill. URL: <https://www.mheducation.com>.
38. Бандура, О. В. Інструменти та методи управління проектами в умовах невизначеності. Збірник наукових праць НТУУ «КПІ». Київ, 2009. С. 120–130. URL: <http://surl.li/utlwc>.
39. Довгань, О. А. Теорія культурних вимірів Хофстеде у міжкультурному менеджменті. Вісник Львівського університету. Серія економічна. Львів, 2008. № 41. С. 234–240. URL: http://www.fps-visnyk.lnu.lviv.ua/archive/34_2021/34_2021.pdf.
40. Захарченко, П. М. Особливості управління міжнародними проектами в Україні. Вісник Київського національного економічного

університету. Київ, 2009. № 6. URL: <https://visnyk-juris-uzhnu.com/wp-content/uploads/2021/03/Visnik-62-1.pdf>.

ДОДАТКИ

Додаток А

Адвокато́ва Н.О.

к.е.н, доцент, доцент кафедри економіки, менеджменту та
адміністрування
Херсонський державний університет

Ліканова А.О.

студентка 5 курсу, другого (магістерського) рівня вищої освіти
освітньої програми «Менеджмент»
Херсонський державний університет

ЕФЕКТИВНЕ УПРАВЛІННЯ ПРОЄКТАМИ В МІЖНАРОДНОМУ БІЗНЕС-СЕРЕДОВИЩІ

У сучасному глобалізованому світі міжнародний бізнес стає дедалі поширенішим явищем, створюючи нові можливості, але водночас ставлячи перед бізнесом низку унікальних проблем. Ефективне управління проектами в міжнародному бізнес-середовищі стає ключовим фактором успіху, оскільки дозволяє компаніям адаптуватися до різноманітних ринкових умов, культурних особливостей і нормативних вимог. У цій статті розглядаються основні аспекти

ефективного управління проектами на міжнародному рівні, а також пропонуються стратегії подолання труднощів, що виникають.

Ефективне управління проектами в міжнародному бізнес-середовищі вимагає адаптивності, структурованого підходу та здатності справлятися з глобальними викликами. За словами Керцнера, запорукою успіху міжнародного проекту є ретельне планування з використанням цілей SMART (specific, measurable, achievable, relevant, and time-bound), що забезпечує чітке розуміння завдань усіма учасниками та допомагає реалізувати проект якомога ефективніше [1]. Планування та структура служать основою, на якій будується подальша робота, особливо в контексті управління міжнародними командами.

Культурна компетентність і лідерство особливо важливі для керівника проекту, оскільки міжнародні проектні команди часто складаються з представників різних культур. Як зазначає Хофстеде, культурні відмінності можуть суттєво вплинути на стилі спілкування, процеси прийняття рішень і навіть способи мотивації працівників [2]. Наприклад, колективістські культури, такі як азіатські, часто цінують колегіальність і консенсус у прийнятті рішень, тоді як індивідуалістичні культури (такі як Сполучені Штати та Великобританія), як правило, віддають перевагу відкритому та прямому стилю управління. Здатність лідера адаптувати свій стиль керівництва до культурного контексту підвищує ефективність команди та сприяє кращій співпраці.

Управління ризиками – ще один важливий аспект. РМВОК описує управління ризиками як процес, який має включати ідентифікацію, аналіз і моніторинг усіх потенційних ризиків, які можуть вплинути на проект [3]. У міжнародних проектах ризики можуть включати коливання валют, політичні зміни та особливі місцеві правові вимоги. Наприклад, валютні ризики можна зменшити за допомогою форвардних контрактів або хеджування, що допомагає уникнути неочікуваних витрат через коливання валют.

Технологія є ще одним важливим інструментом для управління проектами. Сучасні платформи, такі як Asana, Trello та Microsoft Teams, дозволяють командам координувати роботу між країнами, забезпечуючи прозорість і контроль над виконанням завдань. Керцнер підкреслює важливість інтеграції цифрових рішень для підвищення ефективності, особливо під час великих проектів, де потрібна синхронізація між командами в різних часових поясах [1].

Нарешті, успішне управління міжнародним проектом вимагає підтримки прозорого спілкування, що допомагає забезпечити розуміння та згуртованість між учасниками. РМВОК рекомендує використовувати регулярні звіти та активне слухання, щоб зменшити ймовірність непорозумінь у міжкультурних командах [3].

Таким чином, ефективне управління проектами в міжнародному бізнес-середовищі базується на дотриманні структурованого підходу до планування, розумінні культурних відмінностей, управлінні ризиками та використанні сучасних технологій. Ці фактори допомагають створювати міцні партнерства, знижувати ризики та забезпечувати успіх проектів у глобальному масштабі. Ефективне управління проектами в міжнародному бізнес-середовищі вимагає врахування культурних, економічних і регуляторних особливостей різних країн, що сприяє успішному виконанню завдань. Культурна компетентність, адаптивність і технологічна інтеграція є критично важливими компонентами, які забезпечують успішну реалізацію проектів і сприяють довгостроковій конкурентоспроможності на міжнародному ринку.

Список використаних джерел:

1. Kerzner, H. (2017). *Project Management: A Systems Approach to Planning, Scheduling, and Controlling*. Wiley.

2. Hofstede, G. (2001). *Culture's Consequences: Comparing Values, Behaviors, Institutions and Organizations Across Nations*. SAGE Publications.

3. Project Management Institute. (2021). *A Guide to the Project Management Body of Knowledge (PMBOK Guide)*.